

SORTIR DE LA MARGERA

A la cançó que obre el nou disc cantes: 'El dia que vam dir 'No en sortirem mai, de la margera! No havíem tastat mai jaç al mig del tros'. A què et refereixes?

La margera és un concepte antropològic, i té a veure amb el perímetre de la societat. És com si ens la poguéssim imaginar en cercles concèntrics. Tot i que també existeixen uns potents corrents verticals, sobretot en les societats mediterrànies, que són els que en part afavoreixen la corrupció. Van directament de baix cap a dalt, i encara que vinguis d'un estrat social humil hi pots tenir accés directe. Són corrents estranys, que si són mal utilitzats poden afavorir els amiguismes. Si ens imaginem aquests cercles concèntrics, al centre hi hauria la gent que està més en sintonia amb el pensament majoritari, amb el que és políticament correcte, que és tal com s'ha de ser; la gent que fa tot el que ha de fer i que defuig les marginalitats...

Seria la gent de seny enfront de la rauxa?

Sí, el seny seria al mig. És la gent que es mou d'una manera que a tothom li sembla normal. I a mesura que et vas allunyant cap al perímetre, comences a observar coses que ja no són tan habituals. La margera és la gent que està en contacte amb la societat però que hi té un peu a fora. Tot aquest funambulisme m'interessa molt, perquè s'hi plantegen les relacions entre el nucli i l'extraradi. Molt sovint els individus del perímetre prenen cada cop més valor, perquè tenen la capacitat de poder veure el que passa a fora. Segurament a la nostra societat actual no hi ha hagut lloc per entendre i donar cabuda a aquesta gent que corria pel perímetre, com sí que ha passat en altres cultures.

Si abans et situaves a la margera i ara has assolit una certa centralitat, què ha canviat en la teva manera de ser?

Al principi, artísticament, tenia la il·lusió de ser més en el perímetre d'on realment era, i actualment tinc la il·lusió de ser més cap al centre d'on realment sóc. Com a artista, **Roger Mas** crec que se situa en un lloc equidistant entre el centre i el perímetre de la música i la societat.

Moviment vibratori harmònic simple

L'estrena en directe del disc 'Irredempt' va tenir lloc el 16 d'octubre a la Fira Mediterrània de Manresa, amb una escenografia de Lluís Danés, autor del disseny global del CD, on un joc de miralls multiplica la imatge de l'artista.



F. CARLES RODRÍGUEZ

La posada a escena del nou disc de **Roger Mas** és una escenografia amb nou miralls senzilla però molt efectiva, reforçada amb un acurat joc de llums, obra de Lluís Danés. "La idea dels miralls parteix de la voluntat de mostrar els diversos Roger que hi ha a l'espectacle, una sola persona que ho omple tot. I també parla de visitar cançons velles des d'un altre angle i que cada espectador tingui una visió única del concert." El muntatge potencia la idea que **Roger Mas** no se senti sol amb la guitarra a l'escenari, i està relacionat amb el clip "Ella té un cel als ulls" i la imatge global del disseny del CD: "Tot és simple i encaixa amb la proposta escènica d'*Irredempt*. És un plaer posar imatges a la veu i les cançons de **Roger Mas**", admet Danés.

El cantautor solsoní diu ha fet aquest disc per la mateixa raó que després del *Mística domèstica* va fer *Les cançons tel·lúriques*, o més tard amb la **Cobla Sant Jordi** com una

bomba a dalt de l'escenari. En el directe amb la cobla pràcticament va deixar la guitarra de banda; només la tocava a "Els emboscats", "Valent com la lluna" i "L'home i l'elefant". Mas admet que sempre li agrada anar a l'altra punta, "pel moviment vibratori harmònic simple de classe de física".

Així, amb el nou espectacle passa a trobar-se de nou amb si mateix, tal com va escriure el periodista Jordi Martí després de l'estrena al Teatre Kursaal de Manresa: "És una idea altament egocèntrica, sense que això hagi de comportar necessàriament un sentit negatiu". Una crònica que conclouia que en directe al cantautor se li accentuen els trets marca de la casa: "Aquella genuïna mirada endins, aquella èpica amb sornegueria i aquella capacitat poètica per fer bones cançons a partir de meditacions, passejos solitaris, paisatges de cims i abismes i èpoques passades. Tot sol amb guitarra, Mas és més".